

Den dolda historien bakom vers fyrtio – nummer åtta

Berget

Jeff Pippenger

2026-04-05

För Petrus ägde Förklaringsberget rum mellan Panium och korset, och i en annan linje befinner sig Petrus mellan Kristi dop vid början av Hans tjänst och tiden strax efter det triumfatoriska intåget vid slutet av Hans tjänst. Dessa tre märkesstenar – dopet, berget och avslutningen på det triumfatoriska intåget – utmärks av de tre tillfällen då den himmelske Fadern talade. Den tredje gången i Johannes 12 är när grekerna sökte Jesus. Dopet är 9/11, berget finns i historien från Panium fram till söndagslagen i vers sexton. För Petrus var det Panium, därefter berget fram till avslutningen på det triumfatoriska intåget, vilket var strax innan Kristus skulle bli förhärligad en andra gång.

Nu är min själ bedrövad; och vad skall jag säga? Fader, fräls mig från denna stund: men för denna skull har jag kommit till denna stund. Fader, förhärliga ditt namn. Då kom en röst från himlen, som sade: Jag har både förhärligat det och skall förhärliga det igen. Folket som stod där och hörde det sade därför att det var åskan; andra sade: En ängel talade till honom. Jesus svarade och sade: Denna röst kom inte för min skull, utan för er skull. Nu går domen över denna värld: nu skall denna världens furste kastas ut. Och jag, när jag blir upphöjd från jorden, skall dra alla till mig. Detta sade han för att ge till känna på vilket sätt han skulle dö. Johannes 12:27–33.

Linjen som avgränsas av Tredje Mosebok tjugotre och pingsttiden har ett inledande vägmärke bestående av tre steg, följt av fem dagar, och ett avslutande vägmärke med identiska kännetecken. Mellan dessa vägmärken representerar trettio dagar prästernas tidsperiod, vilken slutar vid basunhögtiden. Basunhögtiden, Kristi himmelsfärd efter fyrtio dagars undervisning av sina lärjungar ansikte mot ansikte efter sin uppståndelse, samt försoningsdagen representerar de tre stegen i avslutningen av linjen i Tredje Mosebok tjugotre. Dessa tre steg följs av fem dagar fram till både pingsten och lövhyddohögtiden. Den tredje gången den himmelske Fadern talade var strax innan grekerna, vilka representerar dem som kallas ut ur Babylon vid söndagslagen, sökte få träda fram inför Jesus. Strax före söndagslagen identifierar Jesus uppresandet av baneret vid korset. Jorden upplystes av Hans härlighet vid 9/11, och den upplyses åter vid söndagslagen.

Caesarea Filippi, som är Panium, är den tredje timmen, och Caesarea Maritima är korsets nionde timme, när kallelsen att komma ut ur Babylon ljuder. Före korset, medan man befinner sig i Paniums profetiska historia, är Petrus på berget, men fortfarande före avslutningen av det triumfatoriska intåget. Panium fortsätter ända till korset i vers sexton. Petrus i Panium är strax före den trestegshistoria som återfinns i Tredje Moseboken tjugotre: basunhögtiden, himmelsfärden och försoningen. Petrus befinner sig i de trettio dagarna av prästens särskilda undervisning.

Simon blir Petrus i Panium och har ett steg på berget före det triumfatoriska intåget. Det triumfatoriska intåget åskådliggör liknelsen om de tio jungfrurna. Endast fem går in i bröllopet, och de fem dagarna mellan den trefaldiga vägmärkespunkten och pingsten är början på det triumfatoriska intåget. Det börjar vid basunhögtiden, men den vägmärkespunkten består av en kombination av tre vägmärkespunkter. Som en enda vägmärkespunkt identifierar de angreppet mot Nashville med basunhögtiden. Midnattsropets budskap kommer just att ha blivit bekräftat, och de fem visa jungfrurnas procession inleder den process som leder till korsets död, begravning och uppståndelse, vilket är söndagslagen.

Petrus befinner sig i Panium när han rättar förutsägelsen om Nashvilles eldklot, och innan basunhögtiden ljuder vid förutsägelsens uppfyllelse. Han måste av profetisk nödvändighet först gå upp på berget, ty berget kom före det triumfatoriska intåget. Innan Abraham gick upp på berget blev hans namn förändrat, och Petrus namn blev förändrat i Panium, innan han gick upp på berget. Berget är Petrus prövning före uppfyllelsen av förutsägelsen om Nashvilles eldklot. Uppfyllelsen är det tredje och avgörande provet där karaktären uppenbaras antingen som glädje eller skam.

Linjen från 457 f.Kr. slutar mellan Rafia och Panium; förbundet i Första Mosebokens sjuttonde kapitel sammanfaller med Rafia, och förbundet i Matteusevangeliets sextonde kapitel sammanfaller med Panium. Från Panium går Petrus till berget, såsom Abraham gick till Isaks offer. Berget i Petrus linje sammanfaller med berget i Abrahams tid.

Abrahams vägmärke bestod av tre dagar. Vid det triumferande intåget sändes två lärjungar att hämta en åsna för att bära Kristus, och i Abrahams linje börjar hans tredagarsresa med att han utväljer två tjänare och en åsna att bära veden till Isaks offer. Petrus åtta- eller sexdagarsresa till berget var tre dagar för Abraham. Petrus i Panium är före berget och före lösandet av åsnan som inleder intåget i Jerusalem, vilket är där Abrahams tre dagar började. Vid det triumferande intåget stannade Kristus på Olivberget och grät över Jerusalem och markerade därmed avslutningen på förbundsrelationen mellan Gud och det forntida, bokstavliga Israel. Petrus berg är före det triumferande intåget; Kristi berg är under det triumferande intåget, och Abrahams berg är vid intågets avslutning.

År 2026 hålls mellanårsvalen, då det sjätte riket i Bibelns profetia firar det tvåhundra-femtionde året av sitt härliga herravälde. Denna högtidlighållelse som en profetisk mittpunkt sammanfaller med Antiochos den store år 207 f.Kr., mittpunkten mellan Rafia och Panion, vilken markerar slutet på de två hundra femtio åren från 457 f.Kr.

När vi betraktar de fyra linjer som består av kapitel elva till och med kapitel tjugotvå och som hittills har blivit öppnade, (kanske finns det andra exempel) tar vi nu upp dessa kapitel i The Desire of Ages. Kapitel elva är Dopet, och kapitel tjugotvå är Johannes fängslande och död. Johannes står vid början och vid slutet, och kapitel sjutton, det mellersta kapitlet, är Nikodemus.

”Nikodemus hade kommit till Herren i tanke att inleda en diskussion med Honom, men Jesus blottlade sanningens grundläggande principer. Han sade till Nikodemus: Det är inte teoretisk kunskap du främst behöver, utan andlig pånyttfödelse. Du behöver inte få din nyfikenhet tillfredsställd, utan få ett nytt hjärta. Du måste ta emot ett nytt liv ovanifrån innan du kan

uppskatta de himmelska tingen. Tills denna förändring äger rum och gör allting nytt, kommer det inte att vara till någon frälsande nytta för dig att med Mig diskutera Min myndighet eller Min mission.

”Nikodemus hade hört Johannes Döparens förkunnelse om omvändelse och dop, och hur han pekade folket till en som skulle döpa med den helige Ande. Han hade själv känt att det fanns en brist på andlighet bland judarna, att de i hög grad behärskades av trångsynthet och världslig äregirighet. Han hade hoppats på ett bättre tillstånd när Messias kom. Ändå hade Döparens hjärtgripande budskap inte åstadkommit hos honom någon överbevisning om synd. Han var en sträng farisé och var stolt över sina goda gärningar. Han var allmänt aktad för sin välgörenhet och sin frikostighet i att understödja tempeltjänsten, och han kände sig trygg i Guds ynnest. Han blev förskräckt vid tanken på ett rike alltför rent för att han i sitt nuvarande tillstånd skulle kunna se det.” The Desire of Ages, 171.

Mittpunkten i Messias är funnen återfinns i Nikodemus’ släktled, vilken representerar den sista kallelsen till adventismen i linjen av beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen. Han representerar en grupp som hörde budskapet från Kristi förelöpare, men som var omedveten om sitt laodiceiska tillstånd.

”I samtalet med Nikodemus framställde Jesus frälsningsplanen och sitt uppdrag till världen. I inget av sina efterföljande tal förklarade han så fullständigt, steg för steg, det verk som måste utföras i hjärtat hos alla dem som skulle ärva himmelriket. Redan i början av sin tjänst uppenbarade han sanningen för en medlem av Stora rådet, för det sinne som var mest mottagligt, och för en av folkets utsedda lärare. Men Israels ledare tog inte emot ljuset. Nikodemus dolde sanningen i sitt hjärta, och under tre år syntes föga frukt.” Messias, 176.

Johannes budskap och hans dop av Kristus representerade den förste ängelns budskap om att frukta Gud. Johannes budskap var det laodiceiska budskapet om rättfärdiggörelse genom tro, och detta budskap gavs kraft vid Kristi dop, liksom Jones’ och Waggoners budskap var budskapet till Laodicea år 1888. Kristi dop och 1888 var förebilder på ankomsten av budskapet till Laodicea vid 11 september, vilket slutar vid mittpunkten mellan Raphia och Panium.

Nikodemus betyder ”folkets seger”, och rättfärdiggörelsen genom tro är det beseglade budskap som anlände med Johannes budskap, fick kraft vid dopet och definierades genom Nikodemus’ midnattsmöte med Kristus. Kapitel tjugotvå beskriver Johannes död, vilken hos hans lärjungar frambringade en insikt om det baner som skulle upphöjas och dra alla människor till sig. Dopet var både 9/11 och den 18 juli 2020 fram till den 31 december 2023, ty dopet åskådliggör döden (2020), begravningen (tre och en halv dag) och uppståndelsen (31 december 2023). Därefter följer midnattsmötet, där folkets seger framställs som att bli född på nytt, från Laodiceas blindhet till en filadelfiers tjugo-tjugo-syn. Sedan framställs Kristi gärningar som upphöjandet av baneret.

För Abraham står Kristi gärningar i Johannes’ linje i överensstämmelse med Isaks offer. För Petrus slutar linjen i Caesarea vid havet, Caesarea Maritima, vid nionde timmen, där korset kallar alla människor till rättfärdiggörelsens seger genom tro, vilket är den tredje ängelns budskap. Den tredje ängelns budskap är budskapet om islams tredje ve, som anlände den 11 september i Bileams första

möte med islams åsna, därefter en fördubbling av slagen mot det bokstavliga härliga landet den 7 oktober 2023, och sedan det andra slaget i Nashville, medan Bileam styr islams åsna genom vingårdarna i det forntida bokstavliga och det moderna andliga härliga landet. Det tredje slaget är jordbävningen i den snart kommande söndagslagen. Där offras Isak; där hörde och såg Johannes' lärjungar, en symbol för den stora skaran som får martyrskapets vita kläder, banerets gärningar. Mittpunkterna i Första Moseboken, Matteus och Messias identifierar beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen och hedningarnas kallelse.

Den förklaring som Kristus gav Nikodemus var vindens verk, fastän dess verk är osynligt.

”Nikodemus var fortfarande förbryllad, och Jesus använde vinden för att belysa sin mening: 'Vinden blåser vart den vill, och du hör dess sus, men du kan inte säga varifrån den kommer eller vart den far: så är var och en som är född av Anden.'”

”Vinden hörs bland trädens grenar, när den får löven och blommorna att susa; ändå är den osynlig, och ingen människa vet varifrån den kommer eller vart den far. Så är det med den helige Andes verk på hjärtat. Det kan lika litet förklaras som vindens rörelser. En människa kanske inte kan ange den exakta tiden eller platsen, eller följa alla omständigheter i omvändelsens process; men detta bevisar inte att hon är oomvänd. Genom ett verkande lika osynligt som vinden arbetar Kristus ständigt på hjärtat. Småningom, kanske omärkligt för den som tar emot det, görs intryck som verkar till att dra själen till Kristus. Dessa kan tas emot genom begrundan av honom, genom läsning av Skrifterna eller genom att höra ordet från den levande förkunnaren. Plötsligt, när Anden kommer med en mer direkt vädjan, överlämnar sig själen med glädje åt Jesus. Av många kallas detta plötslig omvändelse; men det är resultatet av Guds Andes långvariga maning — en tålig, utdragen process.

”Fastän vinden själv är osynlig, frambringar den verkningar som ses och känns. Så skall Andens verk på själen uppenbara sig i varje handling hos den som har känt dess frälsande kraft. När Guds Ande tar hjärtat i besittning, förvandlar den livet. Syndiga tankar läggs bort, onda gärningar försakas; kärlek, ödmjukhet och frid intar vreden, avunden och stridens plats. Glädje tar sorgens plats, och ansiktet återspeglar himmelens ljus. Ingen ser den hand som lyfter bördan eller skådar ljuset sänka sig ned från salarna där ovan. Välsignelsen kommer, när själen i tro överlämnar sig åt Gud. Då skapar den kraft, som inget mänskligt öga kan se, en ny varelse till Guds avbild.” Messias, s. 172, 173.

Vid 9/11 började det sena regnet att stänka. Vid 9/11 anlände islam, framställt som ”östanvinden” i Bibelns profetia, samtidigt som beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen började. Det sena regnet, som är ett budskap framställt som den ”gyllene oljan” som strömmar ned genom Sakarjas två gyllene rör, inledde kallelsen till de laodikeiska sjundedagsadventisterna att omvända sig. Den helige Andes vind började sitt verk med att undervisa om allt det som är skrivet och med att använda budskapet om Jeremias gamla stigar för att tala till de blindade laodikeernas hjärtan. Den helige Andes verk, framställt för Nikodemus och förklarat mer utförligt, det ”steg för steg”-verk som måste utföras i hjärtat hos alla som vill ärva himmelriket. Processen liknades av Kristus vid vindens verk, och processen äger rum under perioden av ”östanvinden”, som anlände vid 9/11. Jesaja behandlar denna samma period i termer av den hårda vinden.

Med måtta, när du sänder den bort, går du till rätta med den; han håller tillbaka sin hårda vind på östanvindens dag. Därför skall Jakobs missgärning bli försonad, och detta är all frukten av att hans synd tas bort: när han gör altarets alla stenar lik kalkstenar som krossas till stycken, skall aserorna och solstoderna inte bli stående. Jesaja 27:8, 9.

Alla profeterna stämmer överens med varandra i den yttersta tiden, och Jesajas "hårda vind" är Johannes stridens vindar, vilka hålls tillbaka under beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen. Jesajas hårda vind är östanvinden som "hålls tillbaka" i Jesajas vittnesbörd och hålls i schack i Johannes'. Johannes stridens vindar hålls tillbaka medan Guds folk beseglas, och Jesajas östanvind identifieras som den tid då "Jakobs missgärning" blir "sonad". Det hebreiska ordet "sonad" betyder att försoning sker. Johannes besegling är densamma som i Hesekiel kapitel nio och är densamma som reningen av Jakobs missgärning. Ängeln som går genom Jerusalem och sätter ett tecken på dem som suckar och ropar är den ängel som stiger upp från "öster".

Och därefter såg jag fyra änglar stå vid jordens fyra hörn och hålla jordens fyra vindar, för att ingen vind skulle blåsa över jorden, inte heller över havet eller över något träd. Och jag såg en annan ängel stiga upp från öster med den levande Gudens sigill; och han ropade med hög röst till de fyra änglarna, åt vilka det hade givits att skada jorden och havet, och sade: Skada inte jorden, inte heller havet eller träden, förrän vi har satt sigill på vår Guds tjänare på deras pannor. Uppenbarelseboken 7:1–3.

Ängeln är Kristus, och Han steg upp efter fyrtio dagars undervisning ansikte mot ansikte med lärjungarna under pingsttiden; och Han stiger upp vid basunhögtiden i Tredje Moseboken tjugotre, efter de trettio dagarna av undervisning ansikte mot ansikte med prästerna, vilka representeras av talet trettio.

År 2026 är mellanårsvalet, och valen har redan bekräftats som profetiska vägmärken. Utan att Demokraterna stal valet 2020 skulle Trump inte ha uppfyllt Roms gåta. Roms gåta är att det är den åttonde och är av de sju. Denna gåta identifierar Trump som representanten för vilddjurets avbild, som alltid uppkommer som den åttonde, och ändå är av de sju. I Daniel sju behövde tre av det hedniska Roms tio horn undanröjas för att det lilla hornet skulle stiga upp. Där kom det påvliga Rom upp som den åttonde bland sju andra horn, och ändå framträdde det ur det hedniska Rom, ty det skulle vara av de sju. I Daniel åtta representerades det medo-persiska riket av två horn, därefter var Grekland ett enda horn, som när det bröts frambringade fyra horn; således har det före Roms ankomst funnits sju horn, och Roms lilla horn är det åttonde. Det finns andra vittnesbörd om det faktum att Rom alltid uppkommer som den åttonde och är av de sju, men gåtans främsta referenspunkt är Uppenbarelseboken kapitel sjutton.

Och här är det sinne som har vishet. De sju huvudena är sju berg, på vilka kvinnan sitter. Och de är sju kungar: fem har fallit, och en är, och den andre har ännu inte kommit; och när han kommer, måste han bli kvar en kort tid. Och vilddjuret som var och inte är, också det är den åttonde, och är av de sju, och går i fördärvet. Uppenbarelseboken 17:9–11.

Det stulna valet 2020 identifierade ett val som ett profetiskt vägmärke. Ett andra vittne till detta faktum finns i president Carter. Reagan var den förste av de presidenter som leder fram till att

Trump är den åttonde, som är av de sju, då han formar en bild av Rom. Reagan var den förste i raden av åtta presidenter sedan ändens tid 1989. 1989 uppfylldes i Daniel elva, verserna ett till fyra, och där framläggs vittnesbördet om den rikaste presidenten. Reagan föregicks av den värste presidenten i historien fram till den tidpunkten. Carter lämnade ämbetet med en islamisk kris olöst. Fyrtiosju år senare håller Trump nu på att lösa det problem som demokraten Carter lämnade åt Reagan. Eftersom den förste och alfa, Reagan, var republikan och förebildade en republikan vid avslutningen och omega, måste Trump också ärva en islamisk kris skapad av den föregående demokratiska presidenten, som av profetisk nödvändighet skulle vara den värste presidenten i historien fram till den tidpunkten. Obama uppfyllde naturligtvis alla dessa profetiska kännetecken, och det gjorde också Biden. För att Reagan skulle förebilda den siste måste han också förebilda inte bara den åttonde, utan också den sjätte. Därigenom måste Lejonet av Juda stam kontrollera valen för att säkerställa en följd av misslyckade presidentskap som föregick Trump i båda fallen. Valen är ett profetiskt vägmärke, och 2026 är mellanårsvalet för den president som är den åttonde, som är av de sju.

Förenta staternas tvåhundra-femtioåriga linje började 1776 och kulminerar 2026. Den tvåhundra-femtioåriga linjen från 457 f.Kr. kulminerade 207 f.Kr., mellan vers elva och femton, i slagen vid Rafia och Panium. Rafia är profetiskt förenat med förbundet om omskärelse i Första Moseboken sjutton, och Panium är profetiskt förenat med förbundet om de etthundra-fyrtiofyra tusen i Matteus sexton. 2026 sammanfaller med 207 f.Kr., mellan vers elva och femton — mellan Rafia och Panium, vilket också är mellan Guds första förbund med ett utvalt folk och Guds sista förbund med ett utvalt folk.

De tvåhundra-femtioårslinjer som slutar vid mittpunkten av 207 f.Kr. och 2026 sammanfaller med den tvåhundra-femtioåriga förföljelselinje som började när staden Rom brann år 64. Därifrån utropades sju års varning om den kommande förstörelsen av en märklig man till Jerusalems invånare. När år sjuttio kom och Jerusalem förstördes, skingrades Guds församling, och de spred evangeliet till hela världen. Samtidigt som församlingen i Efesos förkunnade det pingstbudska som gäller uppståndelsen, började den förföljelse som representeras av församlingen i Smyrna, ty de två församlingarna skulle av profetisk nödvändighet löpa parallellt under en tid. Paulus var en ledare för den profetiska församlingen i Efesos, men han nedtecknade om båda dessa historier.

Förföljelser, lidanden, som drabbade mig i Antiokia, i Ikonium, i Lystra — vilka förföljelser jag uthärdade! Men ur dem alla räddade Herren mig. Och alla som vill leva gudfruktigt i Kristus Jesus skall lida förföljelse. 2 Timoteus 3:11, 12.

A.T. Jones identifierar den tvåhundra-femtioåriga perioden som börjar år 64 och slutar med ediktet i Milano år 313. Under dessa år fördes förföljelsen mot Guds folk av det hedniska Rom, men budskapet till församlingen i Smyrna angav tio dagar, vilka representerar den allra svåraste förföljelsen under den perioden.

Frukta inte för något av det du skall få lida: se, djävulen skall kasta några av er i fängelse, för att ni må bli prövade; och ni skall få utstå vedermöda i tio dagar. Var trogen intill döden, så skall jag ge dig livets krona. Uppenbarelseboken 2:10.

Den förföljelseperiod som representeras av kejsar Diocletianus varade i tio år, med början år 303 och slut år 313, då kejsar Konstantin den store regerade, såsom han också skulle göra vid den första söndagslagen år 321, och då han år 330 delade Rom i öst och väst. År 313 utmärktes profetiskt genom det diplomatiska äktenskapet i Milano, när kejsar Konstantin (härskare över väst) arrangerade äktenskapet mellan sin halvsyster Flavia Julia Constantia och Licinius, den kejsare som kontrollerade den östra (eller snart östra) delen av Romarriket. Äktenskapet upphörde symboliskt när Konstantin år 330 delade riket i öst och väst.

Neros 250-årsperiod börjar med en sjuårsperiod som börjar och slutar med en belägring som är en förebild för världens ände. Vid periodens slut följde en tydligt avgränsad tioårsperiod av förföljelse. Perioden började under Efesos' tid, omfattade sedan Smyrnas historia fram till Konstantins kompromissens kyrka, då Pergamos församling framträdde år 313.

Dessa sjutton år från 313 till 330 finner sin motsvarighet i Raphias och Paniums historia, där slaget år 217 f.Kr. och slaget år 200 f.Kr. skiljs åt av sjutton år. Vid slaget vid Raphia segrade Ptolemaios, men han skulle vara död och borta före slaget vid Panium. Ändå regerade han i sjutton år från 221 f.Kr. till 204 f.Kr. Tre linjer om 250 år, sammanbundna genom tre sjutton, tvingar fram övervägandet att 313 motsvarar 2026.

313 innebar en tydlig övergång från förföljelse till kompromiss och utmärker därmed år 313 som en symbol för en förändring av profetisk natur, vilken förebildades genom övergången från Smyrna till Pergamus. Det första steget representerades av ett diplomatiskt äktenskap som slutade i skilsmässa sjutton år senare. Det andra steget var den första söndagslagen. Inspirationen upplyser oss om att söndagslagen föregås av en fortskridande process, steg för steg, som innefattar söndagslagar vilka föregår den söndagslag som definieras som att man tvingar dig att hålla söndagen och även förföljer dig för att du håller Guds sjundedagssabbat.

”Om läsaren vill förstå vilka redskap som kommer att användas i den snart annalkande striden, behöver han endast följa skildringen av de medel som Rom använde för samma syfte i gångna tider. Om han vill veta hur papister och protestanter, förenade, kommer att behandla dem som förkastar deras dogmer, må han se den anda som Rom visade gentemot sabbaten och dess försvarare.

”Kungliga påbud, allmänna kyrkomöten och kyrkliga förordningar, upprätthållna av världslig makt, var de steg genom vilka den hedniska högtiden nådde sin hedersplats i den kristna världen. Den första offentliga åtgärden som framtvingade söndagsfirande var den lag som utfärdades av Konstantin. (A.D. 321.) Detta påbud krävde att stadsbor skulle vila på ’solens vörnadsvärda dag’, men tillät landsbygdsbefolkningen att fortsätta sitt jordbruksarbete. Fastän det i själva verket var en hednisk stadga, genomdrevs den av kejsaren efter hans nominella antagande av kristendomen.” The Great Controversy, 573, 574.

Milanoediktet år 313 var det ”kungliga edikt” som följdes av att ”allmänna kyrkomöten och kyrkliga förordningar, upprätthållna av världslig makt, utgjorde stegen”. Dessa var fortskridande steg som ledde till den första söndagslagen år 321. Ett av dessa steg är ”kyrkliga förordningar”, såsom söndagsfirande, ”upprätthållna av världslig makt”. Perioden 1888 identifierar en serie

söndagslagar som infördes i senaten av senator Blair men som aldrig ledde någonvart, men under samma historia antog flera delstater söndagslagar verkställda av delstaten. Dessa två vittnen identifierar år 313 som en vägmark där ”kungliga edikt”, såsom en exekutiv order, skulle markera en övergång i jorddjurets historia, det som är bestämt att tala såsom en drake.

När Förenta staterna talar som en drake avslutas dess bana som det sjätte riket i Bibelns profetia, och detta sker genom att det talar på samma sätt som det gjorde i början av sitt herravälde som det sjätte riket. År 1798 antog Förenta staterna Alien and Sedition Acts, vilka var en förebild för söndagslagen. Alien and Sedition Acts från 1798 var det tredje av tre steg som började 1776 med Självständighetsförklaringen, följd av Konstitutionen år 1789. Dessa tre steg motsvarar 313, 321 och 330.

1776, 1789 och 1798 var alla handlingar som definieras som talande, ty inspirationen underrättar oss om att ”nationens talande är dess lagstiftande och dömande myndigheters handling.” 313, 321 och 330 är alla vägmärken förknippade med Konstantin den store. Slutet på det forntida bokstavliga Israel, både det norra och det södra riket, symboliseras som en skilsmässa, vilket är vad 330 representerar. En skilsmässa mellan öst och väst i ett äktenskap som hade börjat sjutton år tidigare, vid äktenskapet i Milanoediktet. Vid söndagslagen kommer Förenta staterna att ha fyllt sin provotids bågare, och det kommer att skiljas från Gud i fråga om sitt profetiska syfte, såsom förebildat av landet som flödade av mjölk och honung för det forntida Israel. Inspirationen säger att nationellt avfall följs av nationell undergång. Detta sker när Gud skiljer sig från det härliga landet såsom framställt genom året 330. Från äktenskapet år 313 till den första i en serie av tilltagande söndagslagar år 321 till skilsmässan år 330. 1776 motsvarar 313, och 1789 motsvarar 321 och 1798 motsvarar 330.

330 är också uppfyllelsen av de 360 åren sedan slaget vid Actium år 31 f.Kr. Actium var Roms tredje hinder och utgör därför en förebild till söndagslagen, där det moderna Rom övervinner sitt andra och tredje hinder. Vid vägmärket 330 förenas slaget vid Panium med slaget vid Actium. Slaget vid Rafia år 217 f.Kr. sammanfaller med Ukrainakriget år 2014; därefter inledde Trump år 2015 sin första presidentkampanj, år 2020 dödades båda hornen på odjuret från jorden, år 2023 uppväcktes de båda till liv igen. År 2024 började prövningen av grundvalarna, och år 2025 utmärktes den profetiska alliansen mellan den åttonde presidenten och hans påvliga motpart genom deras ömsesidiga installationer.

Vi kommer att fortsätta med dessa ting i nästa artikel.